

hadde undergaaet en nøiere Prøvelse, hvad jeg ikke tror vel vilde kunne ske uden i et Udvalg; men vi vide jo af Erfaring, at ved Forslag af den Slags som nærværende, der jo dog have et større Omfang, er der altid nogen Fare og Misliighed ved slige improviserede Endringsforslag.

F. Danneffjold-Samsøe: Jeg vil kun tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 8, der gaar ud paa, at de Hunde, der anvendes til Trækbrug, skulle være afgiftsfri. Det vil jeg anse for meget uheldigt af to Grunde. For det Første, fordi disse forspændte Hundevogne ere den største Plage paa Landeveiene, der er næsten ikke en Hest, der ikke bliver styrt for dem, og dernæst fordi det er Dyrplageri at bruge Hunde paa den Maade. Jeg kender Hundevognene meget godt; i min Tid paa Nyen kjøre Fisserne altid ind til Byen om Morgenens med deres belæssede Vogne forspændte med Hunde og kjøre saa hjem igjen om Eftermiddagen. Jeg har ikke mødt dem ret ofte Kl. 4—5 om Morgenens, men naar de kjørte hjem om Aftenen, har jeg jævnlig stødt paa dem, og da er det næsten altid en ufravigelig Regel, at Fisseren er saa drukken, at Hunden har meget mere Arbejde med at trække ham end den belæssede Vogn. Det er hændt, at Fisseren aldrig veg til Side paa en smal Vej, saa at det næsten ikke var muligt at komme forbi ham, og det er hændt mig en Aften, da jeg kom kjørende hjem ene paa en Vogn, at en Fisser laa døddrukken i Grøften, mens Hundevognen holdt midt paa Veien, saa at jeg ikke kunde komme frem. Da man nu ikke godt kan lægge Afgift paa de drukne Fisser, vil jeg henstille, at disse Hunde ikke blive afgiftsfri af disse to Grunde, dels fordi de ere en Plage paa Landeveiene, og dels fordi en saadan Brug af dem er Dyrplageri.

B. Petersen: I Modsetning til den ærede sidste Taler (F. Danneffjold-Samsøe) vil jeg gjerne lægge et godt Ord ind for Endringsforslaget under Nr. 8. Jeg haaber, at det skal blive konstateret, at de Hunde, der bruges som Trækdyr, ere fritagne for enhverformhelst Afgift. Jeg kan ikke erkjende, som den ærede sidste Taler udtalte, at det, at en Fisser engang er drukken, bør have nogen Indflydelse paa den Afgift, der maa betales af hans Hund, og jeg tror heller ikke paa nogen Maade, at det forhindre, at Fisserne bruge dem til Trækdyr. Som det 5te ærede Medlem fra Fyn (Eriksen) kan jeg kun stadfæste, at disse Dyr ere meget almindelige derovre; ikke alene Fisserne

bruge dem, men i Byerne begynde Smaafolk meget stærkt at benytte dem. De kjøre rundt med Sand, Kul, og have da en Hund, sommetider to Hunde til at trække Vognen, og disse Folk, tror jeg, vilde have meget ondt ved at udrede Afgiften. Jeg erkjender naturligvis, hvad den høitærede Justitsminister sagde, at dersom Endringsforslaget under Nr. 5 vedtages, hvorefter Størrelsen af de Hunde, der holdes paa Landet, ingen Indflydelse har paa Afgiften, modificeres dette noget, men jeg tror alligevel, at det vil være godt, at det konstateres, at Hunde, som ere til Nytte som Trækdyr, ere afgiftsfri. Jeg tror, at det for Mange er en Nødvendighed at holde 2 saadanne Hunde, og naar altsaa saadan en stakkels Fisser holder 2 Hunde, skal han betale for dem begge, 2 Kr. for den første og 3 Kr. for den anden, og det har dog ikke været Meningen med Hundelovforslaget, at man paa den Maade vilde beskatte Smaafolk. Endvidere tror jeg, at det ogsaa, set fra Landbrugets Standpunkt, vil have sin Betydning, at de Hunde, der anvendes som Trækdyr, fritages for Afgift. Der er mange Eiendomme paa Landet, hvor man bruger Hunden til at trække Mælkevognene, hvor der ikke er altfor mange Kreaturer. Naar nu altsaa saadan en Mand holder en Lærkehund og saa en lille Hund til, kommer han til, dersom det ikke er konstateret, at hans Trækhund som saadan er fri, at betale for 2 Hunde, og det forekommer mig uretfærdigt. Jeg skal derfor varmt anbefale det høie Thing at slutte sig til Endringsforslaget under Nr. 8, hvorom den høitærede Minister jo egentlig ikke har udtalt Andet, end at han nok kunde modtage det. Hvad derimod Endringsforslaget under Nr. 7 angaar, vil jeg meget advare det høie Thing imod at gaa ind derpaa. Det er for det Første, selv om man faar Forslaget igjennem i dette Thing, fremhævet af den høitærede Minister, at det vilde bevirke Vanskeligheder i det andet Thing, men der er dernæst ogsaa en anden Side af Sagen, som jeg tror, man skal tage Hensyn til. Dersom dette Forslag vedtages, vil man faae det Særskyn, at der i enkelte Sogne kan være i en Del en Afgift og i en anden Del en anden Afgift. Nabosogne kunne faae forskellige Afgifter i Stedet for, at Afgiften efter Lovforslaget, som det nu er affattet, er ens for Alle paa Landet. Det tror jeg nok ogsaa er det Rigtige. Jeg vil derfor bestemt fraraade at stemme for Endringsforslaget Nr. 7.

Dyrenbøll: Efter de Bemærkninger, vi hørte med Hensyn til Endringsforslagene